

17de Møde.

Torsdag den 9. November Kl. 1.

Formanden: Da der ved Slutningen af Tingets Møde i Gaar hos nogle ærede Medlemmer sporedes en kendelig Utilfredshed med, at jeg ikke gav Adgang til korte Bemærkninger, ønsker jeg om dette Forhold at give et Par Oplysninger.

Som ældre Medlemmer af dette Ting vil vide, har det gennem en lang Aarrække været Sædvane, at der ikke gives Ordet for korte Bemærkninger, naar Ministrene stod indtegnede som Talere, forinden samtlige Ministre havde haft Ordet. Ja, denne Sædvane mentes endogsaa at være saa fastslaaet, at Formanden ligefrem var afskaaret fra at fravige den, uden at Tingets Forretningsorden ændredes.

Da imidlertid forskellige ærede Medlemmer ønskede, at der hjemledes Formanden en Adgang til at give et Medlem Ordet for en kort Bemærkning, uanset at en Minister stod indtegnet som Taler, stillede Udvalget for Forretningsordenen i 1918 følgende Ændringsforslag til Forretningsordenens § 30 (se Rigsdagstidenden for den overordentlige Samling 1918 Tillæg B. Sp. 467): Som sidste Punktum indføjes: „At en Minister har begæret Ordet, hindrer ikke Formanden i at give et Medlem Ordet for at fremsætte en kort Bemærkning.“

Jeg skal ikke referere den Forhandling, der førtes her i Tinget om dette Ændringsforslag, ærede Medlemmer vil selv kunne læse herom i Tidenden; jeg ønsker kun at fastslaa, at hverken under Forhandlingen eller ved Afstemningen var det de politiske Partilinier, som gjorde sig gældende, og Resultatet blev, at dette Ændringsforslag blev forkastet af Tinget med 63 Stemmer mod 32 (se Folketingstidenden for den overordentlige Samling 1918 Sp. 1607), og Tinget har altsaa derved tilkendegivet, at Formanden er *uberettiget* til at give Ordet for en kort Bemærkning til et Medlem, naar en Minister har begæret Ordet.

Jeg har fundet mig foranlediget til at

give ærede Medlemmer disse Oplysninger om dette Forholds Forhistorie; og man vil formentlig erkende, at min Afgørelse i Gaar alene var dikteret af Hensynet til den af Tinget selv truffene Bestemmelse dette Forhold vedrørende.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1923 til 31. Marts 1924.

Forhandlingen genoptoges.

Indenrigsministeren (Kragh): Den lange Række af Taler, som under denne Finanslovdebat er holdt, har, hvad Indenrigsministeriet angaar, samlet sig dels om kommunale Spørgsmaal, dels om sociale Emner og endelig om Lovforslag, som man kunde ønske fremsat, medens man i mindre Grad har beskæftiget sig med det indenrigsministerielle Budget. Jeg tør maaske derfor i Aar som i Fjor deri se en Tilkendegivelse af, at man erkender, at der paa Budgettet er øvet al fornøden Kritik fra Ministeriets Side, ikke blot overfor tidligere Bevillinger, men i ganske særlig Grad med Hensyn til nye Bevillinger, som fra forskellige Sider er ønsket opført paa Budgettet. Med andre Ord, at Budgettets Affattelse er sket under saa stærkt Hensyn, som det overhovedet har været muligt at tage, til den finansielle Situation.

Indenfor den Række af kommunale Spørgsmaal, som fra forskellige Taleres Side er rejst, skal jeg først vende mig til de Bemærkninger, som er fremsat af de ærede Medlemmer Hr. Bresemann og Hr. Haurum, som ganske særlig har beskæftiget sig med Kommunernes økonomiske Stilling. Det ærede Medlem Hr. Haurum har derom udtalt, at: Ministeren søger at lægge os — det vil altsaa sige: Kommunerne — alle mulige Hindringer i Vejen for vor Administration, hindrer os i at faa det til at dreje saa nogenlunde rundt, som man siger. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem Hr. Haurum her sigter til. Jeg synes, at naar man fremsætter en saadan Bemærkning, som er Udtryk for en ret stærk Anklage, bør man straks bilægge den med